

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: A. N., zastoupeného JUDr. Zdeňkem Sellákem, advokátem v Lounech, Přemyslovců 2040, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2004, čj. OAM-13/LE-B01-B04-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 9. 2004, čj. 59 Az 58/2004 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 4. 2004, čj. OAM-13/LE-B01-B04-2004, nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 21. 9. 2004, čj. 59 Az 58/2004 - 27, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek Krajského soudu v Plzni včas podanou kasační stížností. V kasační stížnosti namítl, že krajský soud posoudil daný případ v rozporu s platným právním řádem a že stěžovatel shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. ukládá stěžovateli povinnost uvést v kasační stížnosti, z jakých důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá, tj. uvést konkrétní

(ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení a konkrétní právní argumentaci, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje stěžovatel napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. V souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. pak musí být tvrzené důvody podřaditelné pod důvody uvedené v tomto ustanovení. Kasační soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat, s výjimkou vad taxativně uvedených v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., možné nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu. V této argumentaci vychází Nejvyšší správní soud z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58^[1], a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56^[2], v nichž vyslovil obdobný právní názor ve vztahu k žalobním bodům (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze v obecné rovině namítl, že krajský soud posoudil daný případ v rozporu s platným právním řádem a že stěžovatel shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu. Kasační stížnost tedy neobsahovala konkrétní skutková tvrzení a právní důvody, z nichž je rozhodnutí krajského soudu napadáno. Kasační stížnost měla vady, spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Proto byl stěžovatel usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2006, čj. 59 Az 58/2004 - 69, vyzván, aby ji ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil tak, že uvede, z kterých důvodů ve smyslu § 103 s. ř. s. rozhodnutí napadá. Současně byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 3. 2006. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě, ani později, kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost neobsahuje zákonem požadované náležitosti a stěžovatel ani na výzvu soudu kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl odstraněn a pro nějž nelze v řízení pokračovat - proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). V předmětné věci však soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že ustanovený zástupce s výjimkou převzetí usnesení o ustanovení zůstal ve věci procesně nečinným a nereagoval ani na výzvu soudu k odstranění vad kasační stížnosti.

^[1] <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=5301>

^[2] <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3853>

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu